

ΕΙΚΟΝΕΣ

Νικόλαος Δηλιγιάννης

Ο άποθανών εσχάτως πρόεδρος του Άρειου Πάγου, ήν εϊστών άρχαιοτέρων κ' έξοχωτέρων εν Έλλάδι δικαστικών λειτουργών. Γεννηθείς εν Ναυπλίω τῷ 1831, ήτο τὸ τρίτον τῶν ζώντων σήμεραν τέκνων του έπισήμου πελοποννησιακού οίκου τῶν Δεληγιάννιδων, ὧν γνωστή εϊνε ή θέσις εν τῇ ιστορίᾳ τῆς έθνικῆς ήμῶν άναγεννήσεως. Οί άλλοι δύο άδελφοί ήσαν ὁ πρωθυπουργῶν νῦν από τινος κ. Θεόδωρος και ὁ διακεκριμένος εν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητής κ. Κωνσταντίνος. Ὑπό τήν προστασίαν δέ του πρώτου εκ τούτων, άπορφανισθείς ένωρίς πατρός, διήνυσε τάς σπουδάς αὐτοῦ και άνδρωθείς εισήλθεν εις τόν δικαστικόν κλάδον, ὧν δέν έμελλε νά καταλίπη μέχρι του θανάτου. Τὸ δικαστικόν στάδιον του άνδρός υπήρξε μακρότατον διότι άρξάμενος από τῶν κατωτέρων τῆς ύπηρεσίας βαθμίδων άνήλθεν εις τήν ύπάτην αὐτῶν. Ἐπὶ τριάκοντα έξ ὅλα συνεχῆ ετη υπηρέτησεν ὡς πρωτοδικης, Έφέτης, Πρόεδρος Έφετῶν και Πρόεδρος του Άρειου Πάγου, διεκρίθη δέ πάντοτε επί ευθύτητι και πιστῇ του καθήκοντός του εκπλήρωσει. Ὑπηρέτησε δέ πάντοτε εκτός ελαχίστων διαλειμμάτων εν τῇ πρωτευούσῃ, εν ή έμελλε και νά άποθάνη. Διότι, νοσήσας πρό καιροῦ, μ' ὅλας τάς προσπάθειάς τῆς επιστήμης, έξέπνευσεν εν Πατησίοις τῇ 13 Ὀκτωβρίου ε. έ., κατά περιεργον σύμπτωσιν ακριβῶς τήν παραμονήν τῶν εκλογῶν, αϊτινες έμελλον ν' αναδειξοσι πρωθυπουργόν τόν άδελφόν του, και καθ' ήν ὡραν ούτος προσεφώνει μεγάλην διαδήλωσιν υπέρ αὐτοῦ από του έξώστου τῆς οικίας του.

Γεώργιος Μπιζέ

Ο Γεώργιος Μπιζέ εϊνε ὁ γνωστότατος παρ' ήμιν μουσουργός τῆς «Κάρμεν», ήν πολλάκις ήκούσαμεν, κ' έφέτος ετι, από τῆς σκηνῆς του θεάτρου μας, και πλείστων άλλων ὡραίων μουσικῶν έργων. Έγεννήθη εν Παρισίοις τῷ 1838, άπέθανε δέ νεώτατος, μόλις 37 ετών. Ἐπῆρξεν εις τῶν συγχρόνων γάλλων μουσουργῶν, οἵτινες πλείότερον διεφημίσθησαν, μετά τόν θάνατόν του ὅμως ιδίως, ή «Κάρμεν» δέ, οί «Άλιεϊς τῶν Μαργαριτῶν», ή «Άρλεδιανή» και τ' άλλα έργα του θεωροῦνται σχεδόν ὡς μεγαλοφυοῦς μουσουργοῦ έργα. Ἡ «Κάρμεν» προπάντων κρίνεται υπό τῶν ειδημόνων ὡς άληθές άριστούργημα. Δυστυχῶς ὁ Μπιζέ επί πολὺ ζῶν παρωράθη και δέν εξετιμήθη δεόντως, εχρειάσθη δέ ή μοναδική εργατικότητα του και προπάντων ὁ πρόωρος θάνατός του διὰ νά τόν αναγάγουν εις τήν θέσιν ήν έπρεπε ζῶν νά καταλάβη, ὅπως συχνότατα συμβαίνει πανταχοῦ και πάντοτε σχεδόν. Ἄλλ' ή άνταπόδοσις επήλθε λαμπρά, σήμεραν δέ μετά σεβασμοῦ αναφέρεται παρ' ὅλων τῶ ὄνομά του. Καί ὅτε πρό τινος, ὁ «Γαλάτης» τῶν Παρισίων προϋκάλεσεν έβρανον υπέρ άνεγέρσεως άνδριάντος εις

αὐτόν, εντός πέντε ήμερῶν συνήχθη άμέσως τὸ αναγκαίον ποσόν και τὸ μνημεϊον έγείρεται προσεχῶς. Ἐπὶ τῇ εύκαιρίᾳ ταύτῃ, νομίζοντες άλλως τε ὅτι άνταποκρινόμεθα και εις επιθυμίαν τῶν παρ' ήμιν φιλομουσῶν και ιδίᾳ τῶν θαυμαστῶν τῆς «Κάρμεν», δημοσιεύομεν σήμεραν πιστήν εικόνα του άώρου θανόντος έξόχου συνθέτου τῆς.

ΛΟΥΤΡΟ

Διαμάντιν' άστρα εις τὰ νερά
τὰ φέγγη τους πλαγιάζουν,
Ποῦ ὄνειράτα τῆς θάλασσας
τῆς κοιμισμένης μοιάζουν,
Οὔτ' ένα φύλλο τρέμει.
Καί 'ς τοὺς άνθοὺς με τὰ πουλιά,
'Σ τὴ δροσερῇ μουσκοβολιά,
Με τὲς φτεροῦγες μαζωχτὲς
γλυκοκοιμοῦντ' οἱ άνέμοι.
Ἄγαπνμένη λυγερῇ,
πανώρα σάν τὴν Εὔρα,
'Σὲ τούτη τὴν παράδεισο
νά δροσιστῆς κατέβα!
Τῆς γύμνιας σου τὴ χάρη
Ἄν φανερῶσης μιὰ στιγμή,
Πουλιῶν κι άνέμων στεναγμοί
Θὰ λαχταρίσουν έξαφνα
σὲ κάθε άνθοῦ κλωνάρι.

Θὰ σουφρωθοῦν τὰ πέλαγα
νι' άργά, σάν λαμπυρίδες,
Τῶν άστρων θέλει άναδευτοῦν
ὄλοσθ' ή αντιφεγγίδες,
Κι' αν εις τὸ κύμα θάμπης,
'Η κάθε στάλ' από νερό
Μαργαριτάρι λαμπρό
'Σ τὸν κόρφο σου θὰ φαίνεται
και σὰ θεὰ θὰ λάμπης.

Θὰ σὲ λατρέψω σὰ θεά,
δίχως μιλιὰ, μακρυάθε.
'Αγνή θὰ μείνης κι' άσπιλη,
τ' ὁμόνω, σάν τοῦ κάθε
Ἄστρου τὰ φέγγη τ' άγια.
'Επειτα εὐθύς ἄς τιφλωθῶ,
'Η σάν ὁ Ἄχταίωνα ἄς χαθῶ,
'Αφ' οὔ εἶδα τῆς Πεντάμορφης
τὰ γυμνωμένα μάγια.

(Εκ Κεκεράς) Α. Γραικός

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Έξεδόθησαν εις μέγα τεῦχος εκ 200 περιπου σελίδων αι εν τῇ Βουλῇ άγορεύσεις κατά τὸ παρελθόν έτος του τότε ύπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γεωργίου Θεοτόκη επί τῶν γνωστῶν εκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων άτινα υπέβαλεν εις τὴν Βουλὴν επί τῷ σκοπῷ τῆς βελτιώσεως τῶν κατά τὸν κλάδον τούτον κακῶς παρ' ήμιν εχόντων, αι διάφοροι γνώμαι, έλεγχοι και συζητήσεις αι διεξαχθεῖσαι κ' έξενεχθεῖσαι τότε επ' αὐτῶν, ύπομνήματα ποικίλα, τὰ προγράμματα τῶν κατά τὰ εκπαιδευτικά ταῦτα νομοσχέδια παντοδαπῶν σχολείων, και ποικίλοι άλλοι σχετικοὶ κατάλογοι και πληροφορία. Τὸ τεῦχος φέρει επιγραφήν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ, έξεδόθη τῇ παραγγελίᾳ τῆς πρὸς έξέτασιν αὐ-

τῶν συστηθείσης βουλευτικῆς επιτροπῆς, κατήρτισε δ' αὐτὸ ὁ εκ τῶν διακεκριμένων ήμῶν επιστημόνων κ. Χαρίσιος Παπαμάρκος.

Ἐπίσης έξεδόθησαν εις μικρὸν εκ 15 σελίδων φυλλάδιον ΔΥΟ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ του πρώην άρίστου Σχολάρχου κ. Γω. Γ. Θεοδοροπούλου, σχετικαί πρὸς τὰ εκπαιδευτικά παρ' ήμιν ζητήματα κ' επ' εύκαιρία αὐτῶν συνταχθεῖσαι κ' εκφωνηθεῖσαι.

Ο παρ' ήμιν εύμαθῆς και λόγιος νέος διδάκτωρ και δικηγόρος κ. Κ. Ν. Ράδος έξέδωκεν άρτίως τὸ προαγγελθὲν βιβλίον του «Ο εν Γαλλίᾳ περὶ τῆς ελληνικῆς γλώσσης άγών. Τελευταία Φάσις του γλωσσικού ήμῶν ζητήματος», εν ᾧ δια μακρῶν πραγματεύεται αὐτὸ υπό πολλὰς ἐπόψεις, δημοσιεύει δέ και εκτενῆ ἀλληλογραφίαν, ήν περὶ αὐτοῦ έσχε μετά του ναύαρχου Ζουριέν δέ λα Γκραβιέρ και άλλων διακεκριμένων εν Γαλλίᾳ άνδρῶν, ὧν ἐζήτησε τάς σχετικὰς γνώμας. Τὸ βιβλίον τιμάται άντι δραχμῶν 2, άποτεεῖται εκ 200 περιπου σελίδων κ' εύρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπωλαῖς.

Εἰς φυλλάδιον κομψόν εκ 36 σελίδων ὁ νεαρός ποιητής και δημοσιογράφος κ. Γ. Β. Τσοκόπουλος έξέδωκεν ἔμμετρον μετάφρασιν τῆς κομικῆς σκηνῆς του Μπαμβιλ «Τὸ Μῆλον». Ἡ μετάφρασις εἶνε αρκετὰ επιτυχῆς, ὅσον ήμπορεῖ νά εἶνε μετάφρασις στίχων του μεγάλου λυρικοῦ εις τὴν νεοελληνικὴν, και από ποιητικόν μάλιστα νεοσσόν, μόλις τώρα δοκιμάζοντα τὰ πτερά του, πιστῇ δηλαδὴ ἀρκετὰ και ἀρετὰ ζωντανῇ ὡς επιτοπλεῖστον. Ο πρόλογος ήμποροῦσε και νά λείψη. Τὸ φυλλάδιον πωλεῖται αν' ἰ δραχμῆς εις τὸ βιβλιοπωλεϊον τῆς «Εστίας».

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐπιτηδειότης σπαθοφόρων

Οἱ πολεμισταί εκ τῆς φυλῆς τῶν Σέχων (εν Ἰνδίας) εἶναι περιδόντοι διὰ τὴν επιτηδειότητά των εις τὴν διαχείρισιν τῆς σπάθης. Πείραμα περιεργότατον πρὸς ἐπίδειξιν ικανότητος συνίσταται εις τὸ νά κόπτεται μῆλον ευρισκόμενον επί τῆς παλάμης ἐνός ανθρώπου τοιουτοτρόπως ὥστε νά διχοτομηθῇ καθ' ὀλοκληρίαν διὰ τῆς σπάθης χωρὶς νά πληγωθῇ ή χεῖρ. Ἐέννοεῖται ὅτι ὁ κρατῶν τὸ μῆλον πρέπει νά ἔχη ικανὴν ψυχραιμίαν ὅπως μὴ κινήθῃ οὔτε κατ' ἐλάχιστον.

Ο μακαρίτης Λόρδος Νατιέρ εθεώρει τὸ πείραμα τοῦτο ὡς τέχνασμα ταχυδακτυλογικόν, και δέν ἐπίστευεν εις τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ. Σέχος τις διὰ νά τὸν πείσῃ περὶ του ἐναντίου, ἐπρότεινε νά κάμῃ τὸ πείραμα ἐπὶ του λόρδου. Ο λόρδος ὡχρίασε κάπως, ἀλλὰ σιγκατένευσε τέλος. Λοιπὸν ελαβε τὸ μῆλον εις τὴν χεῖρα και ἠσθάνθη ὡς διηγῆθη εἵπειτα ὁ ἴδιος ρῖγος φόβου ὅτε εἶδε τὴν λάμπουσαν σπάθην κατερχομένην ἐπὶ τῆς χειρός του. Εὐτυχῶς εἶχεν ἀρεκτὴν παρουσίαν